

Olen nähnyt kun lävitse kyyneliä
kysyy poikanen, "missä on isi",
kuullut aikuisen viisaana kysyvän sen,
"sitä tietoa ken tarvitsisi?"

Olen nähnyt kun eksynyt kulkija käy
isää etsien suot joilla rajaa ei näy.
Ja sen kaiken hän toistaa jälleen,
mistä katkera on tekijälleen.

Siksi pyydämme, Herramme,
sinä varjele teilläsi heitä.
He tulivat jälkeemme.
He tulevat ennen meitä.

Olen nähnyt, kun tyttönen unohdettu
pohtii, "antaako lapseni elää?",
hänet väärin on päättämään opetettu,
mutta sisällä totuuskin helä.

Olen nähnyt, kun tyttönen isätön saa
yhä isättä omiansa odottaa.
Vielä kierosti aikuinen väittää,
"on se parempi pimeään heittää".

Heitä sortanut Suomemme,
suruhunnalla itsesi peitä.
He elävät jälkeemme.
He tulevat ennen meitä.

Olen nähnyt, kun rahalla ostettu laps'
lepää sylissä vierahan miehen.
Sen jo tunnetkin pieni: on kohtalonas'
oikut itsekkään ihmisen mielen.

Olen nähnyt, kun äitikin lapsensa myy.
Uskoo hyvää hän tekevänsä vaikka syy
uskoon siihen on aikuisen valheet,
jotka tunsin jo lapsena julkeet.

Silti käännnytkö puoleemme?
Anna lapsille nyt enkeleitä.
He syntyvät jälkeemme.
He tulevat ennen meitä.

Olen nähnyt, kun väliä kotien käy,
poika valheiden vanhojen vuoksi,
kuinka toisille koskaan ei valoa näy,
toisten ylitse terveemmät juoksi.

Ja kun lopulta saapuvi maailma uus
onko meistä sen lapsiksi, kun katkeruus

Tämän maailman lapset on vienyt.
Ei voi sanoa silloin: en tiennyt.

Siksi pyydämme, Herramme,
älä vuoksemme rankaise heitä.
He kärsivät jälkeemme.
He tulevat ennen meitä.

(Omistettu Katy Faustille ja Them Before Us -järjestölle)